

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Imploratio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

Anam ariolantur. Quibus quidem verbis nescio an explicatus cattus noster domesticus à quopiam describi possit. Sed quoniam de Āluro satis constat, de Latina locutione nondum per hos liquet, quamvis totiens Cicero Felem & Canem inter Āgypti numina socialiter enumeret, dubio procul cat-
tum intelligens. Āluri ipsius, si cattū nomen ita abhorrent, significata referamus,

IMPLORATIO. CAP. XXXVIII.

Veteres cum hominem in manus hostium illapsum, qui miserabiliter auxilium imploret, indi-
care vellent, Soricem pingebant ab Āluro comprehensum: exauditur enim statim miserabi-
lis ejulatus, & vox veluti auxilium implorantis ubi mus in dentes incidit ejusmodi: unde proverbium: *Sorex Hecaten*. Causam Simnius Capito sic interpretatur: quod is qui in manus hostium in-
cidit, illorum ducem implorat. Est vero Ālurus (ut Verrius ait) sub tutela Hecates. Apud mythologos invenias Jovem ludicro certamine Apollinem cum Hecate tenella adhuc atate commissile,
Bargumento proposito, ut ipse quoque certatim animalia conformarent atque producerent, terræque
theatrum implere procurarent: tum Apollinem statim hominem protulisse, adversus quem Heca-
te Simiam opposuerit a se factam: exceptam risu rem, Apollo Leone terribili producto, inturbavit. At Hecate ludo etiam indignata vinci, Ālurum genuit. Majore hinc Apollo effusus risu Mu-
rem in Hecates ludibrium protulit: illa magis indignata cum vi non posset vincere, ad artes con-
versa Simiam in Leonem, Ālurum in Murem acriter incitavit. Leo diu à Simia natibus ejus affixa,
tota est arena ad furem usque exagitatus, Mus aufugiens ad Apollinis pedes procubuit, atque ita
servatus. Ulturus autem Leonis injuriam Deus vim medicam in Simia sanguinem immisit, qua
Leo febre correptus sanaretur: atque ita factum, ut Leo semper Simia pastum appetierit. Āluri au-
tem genitale semen ita reddidit igneum, ut ejus generis feminam, de re omni animantium generi vo-
luptuosa, & angi & cruciari ad miserabilem usque vociferationem, compellatur. Alii rem tametsi
manifestè fabulosam, ita gestam memorant: Solem & Lunam initio rerum in certamen devenisse,
ut terram animalibus réplerent, cura ejusmodi illis à summo opifice demandata, statimque Leo-
nem ea, qua insignis est, specie à Sole conformatum: Lunam vero armulatione concitam, cum Deos
omnes in novæ belluæ admiratione detentos animadvertisset, neque opus id æquaturam se confi-
deret, Ālurum protulisse, animal quippe Leoni perquam simile, sed & armis & specie tanto inferio-
ribus, quanto Luna ipsa Sole deterior est. Oborto interim inter Deos risu, indignatum Solem eam
fuisse Luna temeritatem, ut secum ausa esset contendere. Murem evestigio procreasse, ut Āluri
contentionem eluderet. tum Lunam majoribus ingenii viribus convocatis, quantacumque potuit
arte conatusque, quantoque maxime studio proficere potuit Simiam progenuisse: id quoque ani-
mal cum ridiculum adeo apparuisset, elususque omnium cachinnatione Luna conatus tuisset, adeo
id indignè Luna tulit, ut sempiternas inter Simiam & Leonem, neque non inter Ālurum & murem,
commiserit inimicitias.

LUNA. CAP. XXXIX.

DApud Āgyptios sane Āluri, præcipuum hieroglyphicum erat, ut ex ejus imagine Luna intellige-
tur, in cuius cultum magna Ālurum veneratione prosequabantur. Satisque constat eum
qui animal ejusmodi vel incuria occidisset, populari tumultu variis suppliciis male tractari, & enc-
arsi solitum: cujusmodi superstitionis exempla in Romanum civem edita sunt Ptolemai illius tem-
pore, qui à Romanis in societatem & amicitiam receptus est. Porro nullum apud Āgyptios Iside
numen majus, neque venerabilius fuit. *Isis* vero, quamvis & Astrocyona è coelestibus signis addi-
cari habeat, in primis tamen accipitur pro Luna. Quicquid vero cum Luna consensum aliquem
haberet, id apud eos honori habebatur. Ex quo vero Soli Luna maximè dicitur aduersa, Āluros lu-
nare animal, sympathizans animalia Soli notabiliter subiecta, genuino quadam odio prosequitur:
ut pote Soricem, qui totus est Solis, adeo ut etiam, ut dictum est superius, illi Smynthei cognomen-
tum indiderit.